
Biblioteka Jagiellońska
stdr0011439

SYNCHARMA

Perillustri Domino

D. THEODATO OGINSKI:

ASSERTIONES,

EX

Vniuersa Rationali

PHILOSOPHIA,

CVRSVS PHILOSOPHICI,

VLADISLAVIANÆ

FVNDATIONIS.

Patrocinante sibi Excell: ac Reu: Dño.

M. SIGISMVNDO GREGEROWICZ,

Coll: Maio: Coll: Canonico S. ANNÆ. Eiusdem

Cursus, & Regio Professore

PVBLICE DEFENDENTI.

Ob æternum beneuoli animi testimonium

A

THOMA CANEVESI,

Artium & Philosophiæ Candidato,

eiusdem Cursus Auditore

CONSECRATVM.

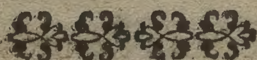
Anno Domini 1635. Mense Martio, Die Hora.

Perillustri Domino

D. THEODATO OGINSKI,

THOMAS CANEVESI, Art: & Philosophiæ Candidatus S. & F.

DEdisset felix & optata dies Perillustris Domine, si Te, Disceptationum Logicarum nodos acutè scindentem, liberiori tempore, omnium in oculis & animis collocasset: ita enim, sublata vehementiori perturbatione, longè mansuetiora menti nostræ impressisset vulnera, quæ de Te benè merendi studio inflammata, de amplissimo Laureæ primæ Philosophicæ munere attonita, vix, propensionis desiderio, bonorum recta cupiditate impedita & oppressa, non euanescit; id enim maximum, illud non mediocrè, vtriusq; ruinam, sui ruinam arbitratur. Verùm cum florere incipiente Lauro nostrâ Tu floreas, nobisq; ad publici loci maiestatem tendentibus, hac solerti Disceptatione Tuâ aditum referes, Bonum & serenum tempus hoc, Felices & beatas dies, quæ Te Coripheum dignitatis nostræ crearunt, approbandum duxi. Neq; verò priuata mea vox, id adstruere præsumit: (etsi non vanè, Tuo sanguini, & Tuæ solertiæ innixa præsumeret) communis Sympalestritarum meorum affectus id dicit, id cogitat. Quomodo non modò lætitiæ suæ incidia, verùm etiam singularis Tuæ eruditionis, debita testaretur præconia. Accipe itaq; nomine eorum à me beneuoli animi Mnemosynon, præconceptas de Perillustri indole Tuâ spes promoue, à blandis Philosophicarum concertationum duellis ad asperiora procedens prælia, & qui nunc, hostium tela verborum suauitate, & ingenij acumine retardas, post fulminanti acinace, & animosa dexterâ, gloriosum nominis & stemmatis Tui nidum POLONIAM *Matrem defende. Viue felix & Vale.*

SYNCHARMA.

VOS, qui triumphos magnificis metris,
Et celsa vastæ culmina gloriæ,
Æterna famæ tempora noscere,
Redditis eximia camæna.

Bellona seu quos exacuit ferox,
Donans cruento vulnera cuspide,
Strictéq; mandans purpureum metrum,
Sanguine purpureo creare.

Seu quos benignæ Palladis atria,
Vmbris adumbrant, perpetuum tamen,
Post facta doctis constituens diem,
Temporis exitio carentem.

Nunc, iam potenti compede iungite
Versus furentes, & placidum metrum,
Mauortis atrox dextera fulminans,
Nunc fit amica throno Mineruæ,

Id poſcit, imò pectore de meo
Effuſa vox hæc, poſcit & arduè
Quæ nomen adfert mentibus optimis,
Splēdida Craciadū corona:

Diuerſa dignum iungere carmina;
Aduerſa, quis nam concipiet velim?
Doctus reſurgit nam Iuuenis modo,
Marte ſuo rutilans, & Arte,

Hic eſt, Parentum magnificam domum,
Qui clara poſſet ſtemmata dicere;
Quæ non colores, fucus & indigens
Pinxit, at ingeniū, furorq́;

Non qui fugaces exanimat viros,
Succendit, aſt qui pectora flammea,
Quæ recta ducunt pro patriæ focis,
Scandere perpetuos hiatus:

Vitat nec ignes, dextera talium;
Ardentis vndæ, volnera non fugit,
Et tela, ſicut mella ſuauia,
Vulnificasq́; petit ſariſſas;
Hic

Hic est, Sophorum quem recreat sonus,
Doctis scholarum dùm cathedris tonat,
Præclara recti dogmata fabricans,
Omnibus auxilium datura.

Te nunc OGINSKI, Te Dea maximo
Amplexa nexu, non sinit aspera
Quæ multa conscendit iuuenum phalanx,
Eumenidum penetrare spectra.

Cum namq́; primam conspiceres diem,
Iam Te beatum Pegasidum decus,
Iam Te beatum dicere non negant.
Sicelides lepido susurro.

Hi nam sonabant dulci loqui soni,
Quos mens Dearum candidulo labro
Spargebat, in nos, & loca deuia,
Floribus arboribus venusta,

En ductus amplâ sanguinis orbitâ,
Faustis Parentum splendidus atrijs,
Infans, ad orbis proggreditur iocos:
Fulmine stultitiæ furentes.

Ne tanta tanti gloria fulgurans,
Acerba noctis tædia noſceret,
Quæ facta reddunt, magnifico Patrum
Lumine non decorata Muſę.

Is iam Deorum, noſtra volo, ſciat
In mente quamuis nunc tenerâ nimis
Præcepta, tandem ſurgere non neget,
Surgere dum poterit per annos:

Hæc dicta: doctis impoſuit libris,
Inſculpta queîs ſunt nomina maxima,
Et tunc OGINSKI ſtemma recens dati,
In chalybe poſuit potenti,

Te, nec ferocis concutiet rigor
Fati, nec atrox falx rapiet necis,
Non ſæua lethi conſpicies vada:
Turbine terribili tremenda.

Virtute tanta congenitâ tibi,
Ne vana Muſæ numina redderes,
Prudens OGINSKI, candida pectora
Artibus ingenuis dediſti:

Etiam

Et iam patentes hauris aquas Deæ,
Sitas in amplo gurgite montium,
Dùm docta prændis dogmata Logicæ,
Ingenij Barathro ſepulta.

Inſigne reddis nunc ſapientibus
Solamen, in te, qui vigiles ponunt
Laboris artus, qui tenebras atras
Irradiant teneræ iuuentæ,

Dùm ſcindis aſtus, falſa ponentium,
Altè volantis mentis acumine,
Sinus profundos, cunctaq; permeans;
Quæ retinent Logices Abyſsi:

Dùm purpuratum ſtemma Patris ſui
Nexu paterno, congenitum tibi,
Candore reddis conſpicuum magis,
Luminibus niueis retexens.

Stupet, diſertas ingenij tui
Vires, aperti pectoris inſcius:
Stupet, ligatus ſtultitiæ iugo,
Et ſtupet ampla virûm corona;

Præcla-

Præclare Præses; robore qui tuo,
Semota, nexu consocias bono:
MARTI Parentum, connubio suam
PALLADA, consocians potenti:

I, scande felix, omine prospero,
Ad alta Patrum iam properes gradu
Currente prudens, culmina gloriæ,
Quæ Lechiæ tribuit potestas.

Vt sic honorum laudibus ardua,
Semper remotas peruolitans plagas,
Soli paterni, conspicuum decus,
Laus tua perpetuò diescat,

Mortalis vt sic stamina temporis,
Vitam perennem dicere præsumant,
Et te beatum, celsa Synedriæ
Gloria consociet Deorum.

Deo Opt: Max: Gratia & Gloria.

